

vil det kunne forstaaes, at de statistiske Oplysninger i „Berl. Tid.“ vakte min Forundring; og jeg besluttede derfor at undersøge Sagen nøjere.“

Derpaa fortsætter Manden:

„Jeg har ved forskellige Undersøgelser faaet konstateret, at der her i Landet daglig fabrikeres 8 à 10,000 Par Fodtøj ved mekanisk Kraft (altsaa uden for Haandskomageriet), som repræsenterer en Vægt af mindst 7000 Pund daglig. Regnes Aaret til 300 Arbejdsdage, komme vi til det glædelige Resultat, at den danske Skotøjsfabrikation ad mekanisk Vej har forstaaet at hævde sin Plads med en Omsætning af ca. 2 Millioner Pund om Aaret.“

Den Mand, som har givet „Dannebrog“ disse Oplysninger, besøgte mig uden nogen som helst Foranledning fra min Side. Det er en af vore større Skotøjsfabrikanter, som beskæftiger mellem 80 og 90 Arbejdere, en intelligent og oplyst Mand, der i mange Aar har arbejdet i Faget, og om hvis Paalidelighed og Redelighed der ikke kan være mindste Tvivl. At han i sine Opgørelser over Produktionen kan være gaaet lidt under eller lidt over de virkelige Tal, er meget forklarligt og undskyldeligt; men de Tal, man har anført imod hans, har man heller ikke baseret paa nogen autoriseret Kildeangivelse; de skyldes private Oplysninger eller et Skøn; „Dannebrog“'s Hjemmelsmand kender hver eneste Skotøjsfabrikant her i Landet, han kender sine Konkurrenters Virksomhed, og jeg har ofte fundet, at en Fagmand inden for sit eget Fag giver bedre Oplysninger end udenforstaaende. Jeg skal nu gaa over til at omtale det Angreb, der i „Nationaltidende“ er ført frem imod mine efter den anførte Kilde gængsne Tal, der i 2 Aar ikke ere blevne imødegaaede fra nogen Side. Angrebet indledes med en Statistik over Indførslen af fremmed Skotøj; og denne Statistik gaar ud paa at vise, at Indførslen af fremmed Skotøj er vokset ret betydelig fra 1889 op til 1897. Forfatteren af Artiklen har nævnt hvert andet Aar: 1889, 1891, 1893, 1895 og 1897. Men tager man 1896 med, saa finder man, at der ingen Fremgang har været i Indførslen af fremmed Skotøj i de sidste 2 Aar. Indførslen var i 1896 346,685 Pund, men i 1897 kun 344,956. Der er altsaa en Tilbagegang i 1897. De Oplysninger, jeg havde givet henholdende mig til Forfatteren i „Dannebrog“ og de meget omfattende private Oplysninger, jeg senere har modtaget af den nævnte Fabrikant — jeg søgte nemlig den Gang at sætte mig nøje ind i Spørgsmaalet

— har jeg gengivet her i Tinget paa følgende Maade:

„Der tilvirkes nu i danske Skotøjsfabrikker ca. 10,000 Par Fodtøj daglig“ — min Modstander havde først angrebet mig under Anførsel af 10,000 Pund, men har rettet det til 10,000 Par i en lille Notits under en senere Artikel — „det vil sige i de danske Fabrikker, som drives ad storindustriell Vej, Haandværkets Produktion er ikke her medtaget. Denne Produktion udregnet for et Aar vejer ca. 2¼ Mill. Pund“. Der er nemlig nogen Fremgang i Produktionen siden 1897, da Fagmanden anslog Produktionen til ca. 2 Mill. Pund. Jeg fortsætter derpaa saaledes:

„Indførselen af fremmed Skotøj var i 1897 345,000 Pund, men Fagfolk have oplyst mig om, at Halvdelen af dette Fodtøj kan det slet ikke betale sig at lave her i Landet. Det er Silkefodtøj og den Slags fine Varer, hvoraf Forbruget er saa lille, at det ikke kan betale sig at lave det herhjemme, og det ville vi komme til at indføre fra Udlandet, uanset om Toldsatserne hæves eller ikke. Der bliver saaledes kun ca. 170,000 Pund tilbage, som der kunde være Tale om at udelukke ved en forhøjet Toldbeskyttelse“.

Altsaa, jeg anfører, at Indførselen udgør 345,000 Pund, og efter de af en Mængde originale Fakturaer støttede Oplysninger, jeg har faaet, gaar jeg ud fra, at af denne Indførsel kan man i det heldigste Tilfælde ved Toldforhøjelser kun udelukke Halvdelen, da den anden Halvdelen bestaar af Balsko, Silkefodtøj, finere, saakaldte „Wienerfodtøj“ etc., Varer, for hvis Produktion vi her i Landet ikke have tilstrækkelig heldige Betingelser. Nu fortsætter min Modstander, Protektionisternes Ordfører: „Det er meget let at vise, at Hr. Kødets Beregninger ere fuldstændig vilde. Til Oplysning herom tjener følgende: I den 345,000 Punds Skotøjsindførsel indgaar *ikke et eneste* Stykke Silkefodtøj“. Maa jeg nu oplyse, at der indførtes i 1897 af almindeligt Skotøj 344,956 Pund. Efter min Modstanders egne Tal indførtes der desuden 527 Pund Silkefodtøj, det bliver tilsammen 345,483 Pund. Jeg har afrundet Tallet, som jeg altid plejer her i Tinget. Der bliver saaledes en Difference af 483 Pund, som jeg selvfølgelig ikke har tillagt nogen som helst Betydning, og man skal være meget ildesindet og fattig paa gode Argumenter for at begrunde et personligt Overfald paa etsaa tarveligt Grundlag. De Herrer bedes erindre, at jeg sagde: Halvdelen af det indførte Fodtøj kan det